

АТОМНИК АУКРАЇНИ

№11 (1110) 21 липня 2022 року

Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ

ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

ВАЖЛИВІ НАРАДИ ЗА УЧАСТЮ СОЦІАЛЬНИХ ПАРТНЕРІВ

У центрі лідерів профспілки — соціальні питання РАЕС

8 липня 2022 року президент ДП НАЕК «Енергоатом» Петро Котін разом із тимчасовим виконувачем обов'язків Голови Держатомрегулювання Олегом Коріковим і керівництвом Атомпрофспілки Валерієм Матовим та Олексієм Личом відвідали Рівненську АЕС, де взяли участь у нараді з питань роботи атомної станції.

Обговорювалися кадрові зміни, дотримання регламентів і процедур реєстрації експлуатаційних подій та порушень, а також заходи із захисту й оборони станції у разі вторгнення агресора в Рівненську область із території Білорусі.

Того ж дня на Рівненській атомній електростанції відбулася нарада членів профспілки РАЕС за участю голови Атомпрофспілки Валерія Матова, голови первинної профспілкової організації «Енергоатом» Олексія Лича та виконавчого директора з персоналу ДП НАЕК «Енергоатом» Олега Бояринцева.

Під час наради обговорили поточний стан справ на станції, питання соціальної підтримки та допомоги працівникам, а також продовження роботи з надання гуманітарної допомоги мешканцям звільнених від російської окупації міст, збору і доставки гуманітарних вантажів жителям тимчасово окупованого Енергодара та військовослужбовцям.

В УМОВАХ РОСІЙСЬКОЇ ЗБРОЙНОЇ АГРЕСІЇ

Як національний парк став центром волонтерської допомоги

Первинна профспілкова організація НПП «Вижницький» є членською організацією Атомпрофспілки. У «мирні часи» на базі національного парку проводилися важливі для атомпрофспілкової спільноти зустрічі й навчальні семінари. Адаже крім дружнього трудового колективу цей національний парк вирізняється особливою красою природи — розташований у мальовничих Буковинських Карпатах. З початку російського повномасштабного вторгнення НПП «Вижницький» став одним із перших природоохоронних об'єктів, де знайшли прихисток біженці та переселенці. Про волонтерську діяльність колективу парку — в інтерв'ю з Віталієм Стратієм, заступником директора з наукової роботи НПП «Вижницький», головою первинної профспілкової організації.

— Віталію Івановичу, уже в перші дні повномасштабної збройної російської агресії до вас почали прибувати біженці. Як це відбувалося?

— Рано-вранці я отримав повідомлення від батьківського комітету, щоб дітей не відправляти до школи, що вони переходять на дистанційне навчання, і прохання — «зберігати спокій». Я одразу

поїхав на роботу, а там уже пішли перші телефонні дзвінки з Сумщини: «чи можете прийняти людей». Сумщина — один з перших регіонів, куди увірвалися російські війська. І вже практично в перший тиждень війни ми приймали звіти переселенців.

— Ви готувалися до такого сценарію подій?

— Ні, ніхто нічого не планував, просто тому, що в нас

такого (!) ніхто не очікував. Усе відбулося зненацька, ми були не підготовлені. Але дуже оперативно очистили чотири кабінети в нашому офісі. У трьох з них колись були готельні номери, там залишилися якісь комунікації, звісно, в не дуже чудовому стані. Ми швидко повинні були звідти усе, працівники офісу об'єдналися з іншими відділами і перейшли на другий поверх.

А ще у нас є рекреаційні будинки. Один з них здавався для туристів. Ми його теж вирішили використати. Паралельно почали облаштовувати недобудовані. Установили там «буржуйки», бо було холодно. Намагалися створити такі умови, щоб було більш-менш комфортно, і водночас щоб у такий важкий період ми змогли прийняти якнайбільше тих, хто потерпає від війни, передусім надати їм дах над головою. Також збирали для них речі першої необхідності.

— Як сприйняли звістку про переселенців у вашому колективі?

— У нас у всіх було дуже боляче на душі. Ми розуміли, що для нас війни близько немає, але для інших — так, і ми хотіли бодай якось долучитися до допомоги тим, хто в гірших умовах. Працівники нашого парку почали зносити все, що що міг: одяг, продукти харчування, предмети гігієни. Так все починалося. А потім ми почали отримувати

допомогу для переселенців від міжнародних спонсорів. Колеги із Зоологічного товариства Франкфурта з Німеччини (Frankfurt Zoological Society (FZS)) передавали переселеним особам продукти харчування, засоби гігієни, медикаменти, спальники, намети, каремати, інші критичні для виживання речі.

— Як вам вдалося залучити міжнародну допомогу?

— Річ у тім, що наш парк є учасником проекту «Підтримка природно-заповідних територій України», до реалізації якого долучилося Зоологічне товариство Франкфурта, з яким ми вже багато років співпрацюємо. Тепер вони вирішили через нас також надавати допомогу внутрішньо переміщеним особам. Зрештою, не тільки нашому парку, було залучено ще вісім НПП, з тих, з якими вони теж співпрацюють. Але вантажі з допомогою приходили і ще приходять саме на наш парк, бо ми найближче до кордону. Ми ідемо до кордону, отримуємо вантаж і, відповідно до розпорядження керівника проекту FZS в Україні, направляємо вантаж далі, в інші парки, пропорційно до кількості внутрішньо переселених осіб. Також у парки у прифронтових регіонах, у зоні бойових дій.

(Закінчення на 2-й стор.)

ОСВІТНІ ПРОЄКТИ АТОМПРОФСІЛКИ

«Атомна молодь під час війни»

Таку назву має дистанційне навчання, що розпочалося 5 липня 2022 року у рамках освітнього проєкту Атомпрофспілки «Колегіум Атомпрофспілки». Ініціював продовження реалізації проєкту в онлайн-форматі (за неможливості проведення безпосередніх зустрічей) Центральний комітет Атомпрофспілки. Учасниками першого етапу онлайн-навчання стали молодіжні активісти, які пройшли відповідний відбір.

Атомпрофспілки, поки що у режимі «онлайн». Але переконаний, уже незабаром наш чудовий профспілковий тренер Володимир Ковальчук буде спілкуватися з вами «вживу». Віталій Копиш зніме форму Нацгвардії, я — форму ЗСУ. І ми повернемося до живого спілкування.

До зустрічі після Перемоги!»

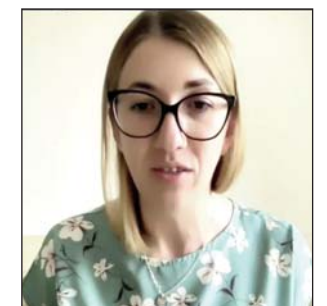
Іванна Храпка, голова Молодіжної ради Федерації профспілок України, голова Молодіжної ради Профспілки працівників державних установ України у своєму вітальному слові зазначила: «Побувати на освітньому заході, організованому Атомпрофспілкою, — це мрія кожного молодого профспілковця. Рівень навчання, який Атомпрофспілка організує для своїх молодих активістів, надзвичайно високий. Тому в останній рік ми у своїй Профспілці державних установ переформатовували свою молодіжну раду з урахуванням досвіду Атомпрофспілки, як структурно, так і організаційно».

Передувало навчальній сесії звернення до молоді ініціатора проєкту — заступника Голови Атомпрофспілки Павла Пруднікова, який зараз захищає країну в лавах Збройних Сил України. Він зокрема сказав:

«Дуже добре, що Атомпрофспілка продовжила цю справу. Перерва мала об'єктивні причини: у перший місяць російської збройної агресії було важко збагнути, що відбувається. Сьогодні ми чітко розуміємо: перемога буде за нами! І що попри війну профспілка має зберігати ефективність своєї роботи. Наша організація продовжуватиме те, що вона завжди робила: захищати працівників».

З початку війни на сході України, а особливо з початком російського повномасштабного наступу, Атомпрофспілка ще й дуже суттєво допомагає фронту. Надзвичайно тішить, що вона не забуває також про важливі у роботі профспілок напрям — освітній.

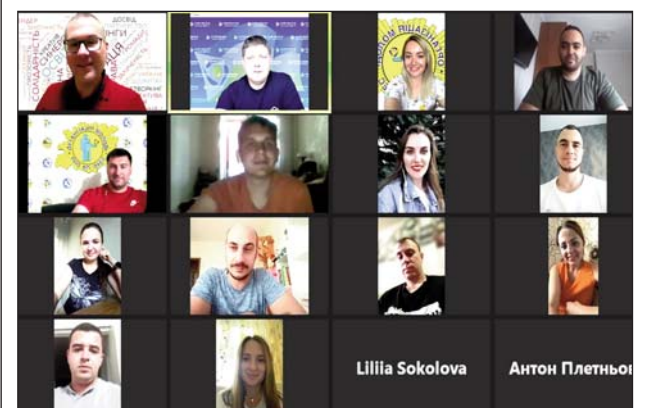
Необхідно зробити так, щоб ті, хто повернеться з фронту, повертались у країну, готову до реформ, прогресивних змін у соціально справедливій державі. На жаль, сьогодні ми бачимо протилежне — просування законопроектів, спрямованих на руйнацію залишків соціальної державності. Але вже зовсім скоро, впевнений, настане час для проведення необхідних реформ. Тому надзвичайно важливо, що триває освітній проєкт «Колегіум

5 липня відбулася перша навчальна сесія, присвячена змінам психологічного стану людини під час війни, прийомам самопомоги.

Психолог Ірина Глушко, котра крім викладацької діяльності є практикуючим психологом у Чернігівському обласному центрі реабілітації учасників бойових дій, зазначила: «Завданням навчання, будь-якого тренінгу є, передусім, усвідомлення. Якщо ми щось усвідомлюємо, ми можемо цим керувати».

(Закінчення на 2-й стор.)

ОСВІТНІ ПРОЕКТИ АТОМПРОФСПІЛКИ

«Атомна молодь під час війни»

(Закінчення.
Початок на 1-й стор.)

Це повною мірою стосується і наших психологічних станів. «Чому так важливо наші психічні стани проаналізувати, проговорити й усвідомити? Тому, щоб у майбутньому уникнути посттравматичних стресових розладів, психосоматичних проблем зі здоров'ям, які можуть настати без відповідної психологічної роботи».

Навчальний проект «Атомна молодь під час війни» тривав місяць, за який відбувалося дві лекції на тиждень. На психологічних тренінгах під час двогодинного спілкування у форматі лекцій, дискусій і практичних завдань надавалися практичні поради психологічної допомоги щодо стабілізації свого психологічного стану, розставлялися акценти на важливих для профспілкового активіста аспек-

тах у комунікаціях на підприємстві під час війни, розбиралися питання корпоративно-соціальної відповідальності, механізмів і чинників формування нації тощо.

Другий блок навчання було присвячено новаціям у трудовому законодавстві — останні зміни від Верховної Ради України у трудових відносинах під час воєнного стану. Які новації порушують трудові права людини. Обговорювалася важливість правозахисної ролі профспілок, як їх законних представників.

«Трудовий курс» провів переможець Всеукраїнського огляду-конкурсу Федерації профспілок України у номінації «Кращий викладач профспілкового навчання» за 2010 та 2019 роки, експерт з трудового права Володимир Ковальчук, він же виступив і модератором освітнього проекту Атомпрофспілки.

Ліквідація дискримінації — завдання для профспілок

14 липня відбувся тренінг для молодіжних лідерів Атомпрофспілки у рамках навчального курсу «Молодь під час війни» освітнього проекту «Колегіум Атомпрофспілки». Навчальна сесія була присвячена питанням рівності, недопущення дискримінації, порушень прав працівників в умовах воєнного стану. Ведучий курсу — профспілковий тренер, юрист Володимир Ковальчук ознайомив молодих профспілковців з різними аспектами дискримінації та нерівності, включаючи проблему гендерної різниці в оплаті праці.

чення рівних прав та можливостей жінок та чоловіків», який забороняє дискримінацію за ознакою статі, інші відповідні документи національного законодавства.

Тема дискримінації виявилася надзвичайно чутливою для учасників навчання, кожен намагався поділитися своєю власною історією. Шляхом активного обговорення з'ясували, які рішення, дії керівників підприємств мають ознаки дискримінації, а які не є такими, не обмежують права інших людей.

Розглядалися також права працюючої людини, які можуть обмежуватися на період дії правового режиму воєнного стану, це передусім деякі конституційні права.

Під час воєнного стану не діють і деякі норми трудового законодавства, а решта — діють за іншими правилами. Це передбачено Законом №2136 «Про організацію трудових відносин в умовах воєнного стану». Володимир Ковальчук ознайомив молодих профспілковців з останніми змінами, внесеними до цього закону.

З огляду на те, що профспілки покликані обстоювати справедливості в усіх сферах, що стосуються захисту працівника, учасники семінару дійшли згоди, що ліквідація дискримінації — це велике завдання для профспілок. Адаже саме профспілки роблять значний внесок у скорочення нерівності на робочому місці, зокрема в оплаті праці між чоловіками та жінками.

Лілія СОКОЛОВА

ОФІЦІЙНО

Новий етап співпраці Енергоатома та Westinghouse

ДП «НАЕК «Енергоатом» та Westinghouse Electric Company підписали новий контракт щодо поглиблення співробітництва у питанні будівництва на Хмельницькій АЕС нових, 5-го та 6-го, енергоблоків за технологією AP1000®.

Згідно з угодою, багаторічний партнер Енергоатома — Westinghouse надасть технічну інформацію

про технологію AP1000® для оновлення техніко-економічного обґрунтування Енергоатома, необхідного для будівництва нових блоків. Це сприятиме розширенню співпраці між компаніями та дозволить розпочати процес ліцензування реакторних установок AP1000® для подальшого розвитку українських ініціатив стосовно чистої енергії.

ЗАЯВА: НЕ ІГНОРУВАТИ ЗАГРОЗИ ЯДЕРНІЙ БЕЗПЕЦІ

Країни-учасниці міжнародної конференції МАГАТЕ вимагають від РФ вивести війська із ЗАЕС

Країни-учасниці міжнародної конференції під егідою МАГАТЕ, яка проходила з 28 червня по 8 липня у Відні у своїй спільній офіційній заяві закликали російську федерацію припинити незаконну війну проти України і негайно вивести війська та інший персонал з усіх її територій, зокрема із Запорізької атомної електростанції.

«Ми продовжуємо засуджувати неспровоковані, необґрунтовані та незаконні військові агресивні дії Росії проти України, а саме невибіркові напади російських збройних сил на ядерні об'єкти України та на території навколо них, включно з окупацією Запорізької АЕС, що порушує принципи безпеки, затверджені Об'єднаною конвенцією про безпеку поводження з відпрацьованим ядерним паливом та радіоактивними відходами (ВЯП та РАВ), — зазначено в заяві країн-учасниць, процитованій НАЕК «Енергоатом».

«Ми твердо стоїмо з Україною», — наголошується у заяві, яку підписали Австрія, Бельгія, Болгарія, Хорватія, Кіпр, Чехія, Данія, Естонія, Фінляндія, Франція, Німеччина, Греція, Угорщина, Ірландія, Італія, Латвія, Литва, Люксембург, Мальта, Нідерланди, Польща, Португалія, Румунія, Словаччина, Словенія, Іспанія, Швеція та «Евроатом», а також Північна Македонія, Чорногорія, Албанія, Молдова, Україна, Боснія та Герцеговина, Ісландія, Норвегія, Грузія.

Як поінформували в «Енергоатомі», раніше делегації США, Великої Британії, Австралії та Канади висловилися на підтримку України, засудивши дії росії, і закликали ядерну спільноту не ігнорувати загрози ядерній безпеці, спричинені війською рф проти України, а також вжити всіх можливих заходів, щоб допомогти Україні гарантувати безпеку ядерних установок та поводження з ВЯП і РАВ.

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

В сім'ї вольній, новій — профспілковій

На початку липня відбулася онлайн-зустріч Генерального секретаря ГС IndustriALL Атле Хойе та його заступника Кемалю Озкану з українськими членськими організаціями ГС IndustriALL. У зустрічі взяв участь Генеральний секретар Європейської Федерації IndustriALL-Європа Люк Траєнгл.

У привітальному слові Атле Хойе зазначив, що солідарна підтримка України зростає.

У свою чергу українські членські організації надали коротку інформацію про актуальну ситуацію в Україні та профспілках, зазначивши, що окрім профспілкової роботи галузеві профспілки сьогодні перетворилися на штаби гуманітарної допомоги. Також було наголошено на необхідності зміни трудового законодавства в Україні. Під час війни, депутати проводять його лібералізацію всупереч європейським трудовим стандартам.

Представник Атомпрофспілки розповіла про проведення російськими окупантами провокацій на ЗАЕС.

Люк Траєнгл підтвердив, що IndustriALL-Європа засудила російську агресію, підтримує територіальну цілісність і проєвропейське майбутнє України. Він розповів про основні засади діяльності IndustriALL-Європа, яка є автономною Федерацією, що діє на основі власного Статуту і функціонує у рамках Європейського Союзу. Концептуальні рішення напрацьовуються з ГС IndustriALL,

організації діють узгоджено на глобальному рівні.

IndustriaLL-Європа відстежує трудове та соціальне законодавство в ЄС, працює над поліпшенням соціальної та промислової політики. Організація сприяє збільшенню кількості робочих місць у промислових галузях та підвищенню їх ефективності. Значна увага приділяється трансформації робочих місць у рамках реалізації Зеленої Угоди (Green Deal).

Членськими організаціями IndustriALL-Європа є профспілкові організації з 27 країн-членів ЄС та країн-кандидатів, таких як Сербія, Північна Македонія, Албанія, а також таких країн, як Норвегія (Норвегія не є членом Європейського Союзу, вона асоціюється із Союзом через членство в Європейському економічному просторі (ЄЕП), та Великобританія, яка вийшла з ЄС. Федерація представляє інтереси 7 млн працівників.

Значну увагу IndustriALL-Європа приділяє тому, щоб прийняті на рівні ЄС Директиви у сфері трудової та соціальної політики були імplementовані в національні законодавства та використовувалися на практиці.

Значну роботу IndustriALL-Європа проводить на рівні транснаціональних корпорацій через виробничі Ради (Works Councils). В ЄС діє 600 виробничих рад, що формують соціальну та колективну політику на рівні компаній.

Люк Траєнгл акцентував увагу на тому, що після набуття Україною статусу кандидата на членство в ЄС

українським галузевим промисловим профспілкам запропоновано членство в IndustriALL-Європа. Наші заявки можуть бути розглянуті на Виконкомі IndustriALL-Європа, проведення якого заплановано на 30 листопада — 1 грудня п. р. Членські внески через війну українським членським організаціям поки що не сплачують.

Членство в IndustriALL-Європа, крім реалізації стратегічних завдань, дозволяє українським профспілкам брати участь у проєктах, що фінансуються з фондів ЄС, і залучити українські профспілки до активної роботи на Європейському рівні, зокрема і питаннях стратегічних та головних політик для профспілок.

Заступник Генсека IndustriALL Кемаль Озкан у заключному слові наголосив на важливості бути єдиною профспілковою європейською родиною, адже це дає змогу просувати високі стандарти праці в наших країнах, ще не будучи членом ЄС, нагадав про початок співпраці профспілок у рамках політики Східного партнерства ЄС.

Кемаль Озкан згадав свою поїздку в Ірпінь та Бучу, яка закарбувалася у його серці. Він зазначив, що ГС IndustriALL готовий допомагати членським українським організаціям і надає, зокрема і в захисті трудового українського законодавства. Зустріч відбулася в конструктивній і щирій атмосфері.

Леся СЕМЕНЯКА, головний фахівець Атомпрофспілки з міжнародної роботи

В УМОВАХ РОСІЙСЬКОЇ ЗБРОЙНОЇ АГРЕСІЇ

Як національний парк став центром волонтерської допомоги

(Закінчення.
Початок на 1-й стор.)

Координує наші зусилля спеціально створена група у Міністерстві захисту довкілля та природних ресурсів України. Ми з ними постійно на зв'язку, комунікації відбуваються в режимі 24/7. Вони нам надають інформацію щодо заповідних територій, де є проблеми, а ми за можливості одразу долучаємося.

Щодо Зоологічного товариства Франкфурта, крім того що вони допомагають переміщеним особам, ще й узяли на себе фінансування витрат нашого парку та інших парків в Карпатському регіоні. Забезпечують паливом, засобами й матеріальними ресурсами на поточну діяльність. Зараз державного фінансування у нас як такого немає — лише на рівні заробітної плати. А заповідний фонд України, незважаючи ні на що, необхідно зберегти.

— Як почуваються у вас біженці, які покинули свій дім через війну, усім задоволені?

— Якщо відверто сказати, ми ставили себе у ситуацію, а якби це сталося з нами, і це ми тікали від війни. Гадаю, нас усе влаштувало б. Наші працівники, сьогодні їх 75 (двоє призначені до лав ЗСУ), одразу вийшли з ініціативою розселити внутрішньо переміщених осіб у своїх домівках. Я також прийняв таких у себе. Загалом було 109 вимушених переселенців, яких прийняли сім'ї працівників парку. Ще 34 особи проживали у готельних номерах. 43 — у рекреаційних будиночках парку. Переважно це жінки з дітьми і чоловіки пенсійного віку. Декілька інвалідів.

Декому з переселенців справді не вистачало комфорту. Передусім тим, хто не зустрічався близько з війною, хто приїхав, наприклад, з Києва, були з Харкова, вони хотіли кращих умов проживання, Інтернет. Хто приїхав з грошима, той оселявся у туристичних комплексах.

Але зовсім інша ситуація, хто приїхав із зони бойових дій. Наприклад, коли до нас прибули з Маріуполя 5 осіб машиною, геть пробитою кулями, а я їм кажу, вибачайте, поки що будете спати на надувних матрацах. Ті люди мені відповіли: «Навіть не

кажіть нам про умови. Ми такі раді, що втекли від війни, не чуємо пострілів, що бачимо спокійне небо. Ми дев'ять днів сиділи у підземеллі, пережили справжнісінький жах». Такі люди не домагалися особливого комфорту.

— Чим займалися переселенці на нових територіях?

— Усі, хто прибував, спочатку потребували часу «оговтаритися». І на «мирних» територіях не у всіх нерви витримували, зі спокоєм тепер у нас у всіх не все гаразд. І з нашого регіону виїхало багато людей за кордон. До речі, з колективу нашого парку ніхто не виїжджав. То що можна говорити про тих, хто щодня перебував під вибухами. Вони якийсь час адаптувалися. Ми допомагали їм зареєструватися, сприяли в комунікаціях, зв'язувалися з органами місцевого самоврядування. Була підтримка з боку місцевих рад. Тим, у кого не лишилося домівки, повертатися немає куди. Таким людям ми допомагали в організації роботи і житла. А тим, кому є куди повернутися, вже переважно виїхали.

Сьогодні наше міністерство (Міндовкілля. — Ред.), наша місцева адміністрація шукають донорів для побудови тимчасових, але з усіма зручностями, невеличких модульних будиночків — з конструкцій, які за потреби складаються і розкладаються. Серед можливих спонсорів будівництва такого мобільного житла — Франкфурт, вони їх називають «екоготелі». А також Чеська республіка. Є потенційні інвестори в нашій столиці, які теж хотіли би щось зробити для парку. Можливо, спрацюють усі варіанти, бо в нас для цього є можливості щодо території. У майбутньому такі споруди можна буде використовувати для туристів.

— Серед переселенців було чимало дітей, хто і як організовував їхнє дозвілля?

— Крім охорони природних екосистем, у нас у структурі НПП є відділи екологічної освіти, рекреації. Саме вони охопили увагою усіх прибулих дітей. Проводили з ними різноманітні майстер-класи, тематичні уроки, водили в гори, займалися науковими дослідженнями по первозвітах. Наші дівчата проросли до цих дітей як до рідних. І їм їх дуже не вистачатиме. Доросли ми, після адаптаційного періоду, залучали до

трудотерапії. Хтось, за бажанням, допомагав облаштовувати нашу територію біля офісу, фарбував, прибирав. Училися щеплювати дерева, вирощувати саджанці, обрізати кущі, живцювати туї, самшити тощо. І їм це дуже сподобалося, кажу: «коли ми цим займаємося, нам так добре, що ми про всі страхи забуваємо». Та й наша чудова природа приваблює. У відвертих розмовах люди ділилися: «Ми спочатку від переляку не підіймали очей, а потім коли розглядалися — але ж яка краса: ми потрапили у рай!»

Зрозуміло, не все завжди гладко у стосунках між людьми складається, але зараз ми маємо бути вище таких моментів. Адаже нація українців культурна, освічена, зарекомендувала себе у світі передовою в усіх сферах. Тож треба тягнутися до того кращого, що нас возвеличує і об'єднує, особливо тепер, перед навалюю жорстокого ворога, який нас намагається принизити, знищити як націю. Тільки спільними зусиллями ми станемо дійсно непереможними. Слава Україні!

Лілія СОКОЛОВА

АТОМНИЙ СПОРТ: 23 ЛИПНЯ — 30 РОКІВ ВІД ДНЯ ЗАСНУВАННЯ ЦФС «АТОМ УКРАЇНИ»

Дорогі друзі!
Вельмишановні співчани!

Прійміть найщиріші вітання з нагоди знаменної події у житті нашої профспілки. Тридцять років тому, 23 липня 1992 року у Кам'янському (колишньому Дніпродзержинську) відбулася Установча конференція, на якій було створено спортивне товариство атомників — «Атом України».

Господарські та профспілкові керівники атомної галузі тих часів добре розуміли, що фізична культура і спорт — реальні союзники тих, хто працює, помічники в їхніх трудових буднях, засіб організації здорового дозвілля у містах-супутниках. Протягом роки підтвердили правильність їхніх зусиль у створенні спортивної організації.

В історичному плані тридцять років — лише одна мить, а для фізкультурної організації — ціла історія, цікава й різноманітна. Спільними зусиллями нам вдалося зберегти організаційну структуру і творчий колектив фізкультурних фахівців. Нинішнє спортивне господарство перебуває у відмінному технічному й санітарному стані, вчасно ремонтується, працює з повним навантаженням і постійно поповнюється новими спорудами.

На честь наших кращих вихованців на Олімпійських іграх, чемпіонатах світу та Європи звучить Гімн України та піднімається Державний прапор України. За цим стоїть не тільки титанічна праця та виснажливі тренування спортсменів, а й високий професіоналізм тренерів і спеціалістів. За ці роки у фізкультурних організаціях галузі зросло сім заслужених працівників фізичної культури та

спорту України, двадцять шість заслужених тренерів України, п'ятнадцять заслужених майстрів спорту України, понад п'ятдесят майстрів спорту міжнародного класу, сотні майстрів спорту, тисячі спортсменів масових розрядів.

Кожний наш співчанин, члени їхніх сімей та жителі міст-супутників мають можливість долучитися до занять фізкультурною і спортом, відвідувати заняття оздоровчих секцій і груп, брати участь у різноманітних змаганнях і спартакіадах. Купуються понад сорок видів спорту, якими займаються більш як п'ять тисяч осіб. Понад десять тисяч відвідують групи здоров'я, плавання, фітнесу, аеробіки, клуби за інтересами, а три з половиною тисячі юнаків та дівчат опановують ази спорту в дитячо-юнацьких спортивних школах.

У цей важкий для країни час фізкультурники та спортсмени у перших рядах захисників рідної країни. Хто зі зброєю в руках стримує ворога на фронті, хто входить до складу територіальних об'єднань, займається волонтерством, надає благодійну допомогу біженцям, проводить благодійні спортивні заходи та своєю працею наближає день нашої Перемоги. Попереду нас чекають важкі життєві випробування, але наша єдність — запорука успіху, разом ми виборемо Перемогу.

Щиро вітаю спортивну спільноту з тридцятирічним ювілеєм спортивного клубу «Атом України». Бажаю всім мирного неба, міцного здоров'я, наснаги і нових досягнень у праці та спорті. Разом — до Перемоги. Слава Україні!

Голова Атомпрофспілки Валерій МАТОВ

Шановні друзі!

Щиро вітаю вас із ювілеєм — 30-річчям створення Центрального фізкультурно-спортивного клубу «Атом України». Приємно, що одним із перших кроків щойно створеної у січні 1992 року Атомпрофспілки було рішення про організацію спортивного клубу атомників.

Атомна енергія — найбільш безпечно і надійне джерело енергетики, опора всієї економіки країни. У соціальній політиці НАЕК «Енергоатом» піклування про здоров'я працівників та членів їхніх сімей завжди було пріоритетним напрямом у діяльності профспілкових та фізкультурних організацій. Саме фізична культура і спорт здатні не тільки суттєво впливати на покращення фізичного та морального стану працівників, духовно їх збагачувати, а ще й допомагають згуртувати людей, покращувати мікроклімат у колективі, організовувати якісне дозвілля.

Спортивний рух у ДП НАЕК «Енергоатом» має чудові традиції, а його історія подарувала нам багато радісних миттєвостей. За тридцять років нам вдалося удосконалити спортивну структуру наших відокремлених підрозділів: зберегти матеріальну базу та поповнити її новими спортивними спорудами; виховати низку висококваліфікованих фізкультурних спеціалістів. Кожний працівник має можливість залучатися до занять фізкультурною та спортом, відвідувати секції та оздоровчі групи, спробувати свої сили на спортивних майданчиках, а юне покоління — пізнавати ази спорту в дитячих спортивних школах.

Ми проводимо чисельні спортивно-масові та оздоровчі заходи, спартакіади, беремо участь у міжнародних робітничих фестивалях та турнірах. Наші кращі спортсмени — постійні учасники Олімпійських ігор, чемпіонатів світу, Європи та України, а на честь їхніх перемог звучить Гімн України та піднімається Державний прапор України.

Фізкультура і спорт, перемоги наших кращих спортсменів є не тільки важливими засобами фізичного та морального виховання, а й служать зміцненню авторитету та міжнародного престижу НАЕК «Енергоатом».

Щиро бажаю всім прихильникам фізкультурного руху — працівникам, спортсменам, ветеранам — міцного здоров'я, високих досягнень у праці та спорті.

Бажаю усім мирного неба і якнайшвидшої Перемоги над ворогом — російським агресором. Виборімо перемогу разом!

Слава нашим спортсменам, які у перших рядах Захисників України, у волонтерській спільноті. Слава Героям фронту і тилу. Слава Україні!

Голова ППО ДП НАЕК «Енергоатом» Олексій ЛИЧ

ІСТОРІЯ ЦЕНТРАЛЬНОГО ФІЗКУЛЬТУРНО-СПОРТИВНОГО КЛУБУ «АТОМ УКРАЇНИ»

(Продовження.
Початок у №8)
2000 рік

Перша олімпійська медаль атомників. У травні на чемпіонаті Європи з боксу, у фінішному місті Тампере, брати Володимир та Валерій Сидоренки вибороли золоті медалі. Тренеру спортсменів — В. Манзулі було присвоєно звання «Заслужений тренер України з боксу». А вже у вересні брати взяли участь у XXVII Олімпійських іграх, у австралійському Сіднеї, де Володимир став володарем бронзової медалі — першої олімпійської нагороди атомників. Його брат-близнюк Валерій виборов високе п'яте місце. Указом Президента України Л. Кучми Володимир Сидоренко був нагороджений орденом «За мужність» і йому було присвоєно звання «Заслужений майстер спорту України», а тренеру боксерів В. Манзулі — звання «Заслужений працівник фізичної культури і спорту України». Після повернення братів до Енергодара спортсменів та тренера тепло привітали генеральний директор ЗАЕС Пишний В.М. та голова профспілкового комітету Скорих Н.М.

Любов до спорту братам прищепив їхній батько Петро Петрович, який працював тренером по самбо. Боксерська кар'єра братів Сидоренків розпочалася у 1988 році, у дванадцятирічному віці, коли вони потрапили до молодого, але вже довідченого тренера Манзулі В.Р. Після кількох років тренувань і вдалих виступів на змаганнях у 1993 році їх включили до складу національної збірної країни. Через рік — призов до армії, у спортивну роту СКА, до тренера Золотарьова В.О. За роки армійської служби Володимир взяв участь у чотирьох чемпіонатах світу серед військовослужбовців і тричі став чемпіоном. Крім того був переможцем міжнародних зустрічей США — Україна та Україна — Куба.

Після успішного виступу на любительському чемпіонаті світу В. Сидоренко переходить у професійний бокс. 2004 року першим серед українців, після братів Кличко, стає чемпіоном світу серед професіоналів. Наступного року в бою з мексиканцем Х. Заратою виборов пояс чемпіона WBA, який потім захистив 6 разів.

У серпні 2010 року провів бій у Києві, на Майдані Незалежності з боксером з Танзанії і виборов ще один чемпіонський пояс. Після закінчення професійної кар'єри працював віцепрезидентом та генеральним секретарем Київської федерації боксу. Почесний громадянин міста Енергодара.

На Запорізькій АЕС організовано спортивно-оздоровчий комплекс (СОК), який об'єднав сектор фізкультурно-оздоровчої роботи, дитячо-юнацьку спортивну школу та водно-спортивну базу. Очолив новий підрозділ атомної станції Фінько А.А. Того ж року в Енергодарі було створено дитячо-юнацький футбольний клуб «Темп ВП ЗАЕС» (президент — В. Чепурний, старший тренер — І. Черненко), який уже через

кілька років стане одним із центрів юнацького футболу в Україні, володарем численних титулів та нагород. Відразу три дитячі футбольні команди — «Титан» (Вараш), «Олімпія» (Южноукраїнськ), «Темп» (Енергодар) взяли участь у фіналі Всеукраїнського турніру на призи клубу «Шкіряний м'яч», який відбувся в Криму, в дитячому оздоровчому центрі «Артек».

Протягом року звання «Майстер спорту України міжнародного класу» було присвоєно нетишицям: А. Бухтійчуку, Ол. Дмитруку та Ок. Дмитруку (пауерліфтинг); звання «Міжнародний гротмейстер України з шахів» — А. Горескул (ЗАЕС), бронзовий призер Олімпійських ігор, чемпіон Європи з боксу. До символічної п'ятірки кращих увійшли: Валерій Сидоренко (ЗАЕС) — чемпіон Європи з боксу, учасник Олімпійських ігор; Р. Задворний (ХАЕС) — чемпіон України з боротьби самбо; А. Тукмачова (ЧАЕС) — срібний призер чемпіонату України з боротьби самбо; О. Остапенко (ННЦ ХФТ) — чемпіонка України зі скелелазіння.

Кращі тренери року: Манзулі В.Р. (бокс, ЗАЕС), Горохов Г.В. (самбо, ХАЕС), Свинтицький Д.Г. (плавання, ЮАЕС), Самсонова Л.М. (скелелазіння, ННЦ ХФТ), Шинкар М.М. (важка атлетика, РАЕС), Копилов О.Г. (самбо, ЧАЕС).

2001 рік

Змагання з танцювального спорту — це завжди яскраве видовище. Дівчата в розкішних сукнях, чоловіки — в елегантних костюмах, усе має такий вигляд, наче спортсмени ведуть боротьбу не за медалі, а за корону конкурсу краси. В 1996 році подружжя Наталя та Вадим Советченки створили в Славуті танцювальний клуб «Славутич-стар» і щорічно, наприкінці січня, у місті проводиться традиційний танцювальний турнір. 2001 року він був міжнародним, у рамках якого проводилися Кубок Європи за програмою «Стандарт» та національний чемпіонат України. Цього разу змагання в Славуті зібрали на паркеті «Олімпійця» понад 200 танцювальних пар, представників шести країн світу, а в кожній з груп боротьбу за медалі вели від 10 до 25 пар. У змаганнях на Кубок Європи переможцями стали славутичани Н. Беднягіна та Р. Міркін — вихованці місцевого клубу «Славутич-стар» (тренери — Н. та В. Советченки). Медалі переможці змагань отримували з рук міського голови В. Удовиченка та голови профспілкового комітету Е. Козлова. Хітом урочистого закриття змагань став величезний торт, з дванадцятьма свічками, який у фіналі свята

викотили під глядацькі овації на паркет «Олімпійця».

Вперше — Міжнародний ядерний Максі-марафон. Команда легкоатлетів Атомпрофспілки у травні вперше взяла участь у Міжнародному ядерному Максі-марафоні з участю працівників АЕС Європи, маршрут якого Десногірськ (Смоленська АЕС) — Обнінськ — Москва. Склад команди: О. Бурцайло (капітан команди), І. Малигін (обидва — ЮАЕС); К. Бондарев, В. Трошин (обидва — ЗАЕС); В. Сулімов, В. Бураков, А. Шилін (усі — ЧАЕС); Ю. Євтеєв (РАЕС) і Світлана Моспан (ХАЕС). Організатор Максі-марафону — Міжнародна спілка трудящих ядерних підприємств Європи (WONUC).

У червні в Южноукраїнську відбулася перша Спартакіада Спілки молоді Атомпрофспілки. Переможцями та призерами Спартакіади стали команди молодіжних організацій ЮАЕС, СхідЗК, ННЦ ХФТ. Автором звіту про підсумки Спартакіади, розміщеного на шпальтах «Атомника України», був молодий кореспондент газети Павло Прудніков, нинішній заступник Голови Атомпрофспілки.

У Києві проведено III Міжнародні спортивні робочі ігри з участю збірних команд тринадцяти республік колишнього СРСР. У складі збірної команди України — шість представників атомного спорту, плавець О. Савчук, О. Кугаєв, Н. Маркелова і О. Негай, легкоатлети В. Борисенко і Є. Лисенюк. У бігу на 100 м чемпіоном Ігор став енергодарець Віталій Борисенко.

Протягом року звання чемпіонів України вибороли: О. Сітковський (легка атлетика, СООП), С. Оніщук і Р. Ріпа (обидва — самбо, ХАЕС), Д. Недашковська (фехтування, ХАЕС), М. Сулім (важка атлетика, РАЕС), Р. Дмитрієв, О. Глушенко і А. Яценко (усі — триатлон, СхідЗК), Вол. Сидоренко (бокс, ЗАЕС), О. Волков (спортивне орієнтування, ЮАЕС), П. Чукреев (самбо, ЧАЕС), О. Кутчер (пауерліфтинг, ХАЕС). До складу збірних команд України входило 15 дорослих та 20 юних спортсменів-атомників. На Хмельницькій АЕС відбулася перша Спартакіада трудового колективу підприємства.

Редакція «Атомника України» та спортивний клуб галузі вдрого провели анкету на визначення кращих спортсменів та тренерів року. Спортсмени року: Вол. Сидоренко (бокс, ЗАЕС) — срібний призер чемпіонату світу, С. Оніщук і Р. Ріпа (обидва — самбо, ХАЕС) — бронзові призери чемпіонату світу з боротьби самбо, О. Кутчер (пауерліфтинг, ХАЕС) — чемпіон Європи, М. Сулім — чемпіонка України, бронзова призерка чемпіонату Європи з важкої атлетики (РАЕС), П. Чукреев — бронзовий призер юніорського чемпіонату світу, володар Кубка України серед дорослих з боротьби самбо.

Тренери року: Горохов Г.В. (самбо, ХАЕС) — четверто вихованців якого брали участь у чемпіонатах світу та Європи, а троє з них здобули нагороди; Манзулі В.Р. (бокс, ЗАЕС); Штурбабін В.В. (фех-

тування, ХАЕС); Свинтицький Д.Г. (плавання, ЮАЕС); Савчук Г.А. (плавання, РАЕС). Федерація бодібілдингу України визнала кращим тренером року енергодарця Леонтьєва І.В.

2002 рік

У травні команда легкоатлетів Атомпрофспілки взяла участь у VII Міжнародному ядерному Максі-марафоні, маршрут якого пролягав по мальовничій місцевості, через невеличкі містечка, хуторки, рибальські поселення між шведськими містами Мальмо та Гьотеборг. Дистанція марафону була поділена на 33 етапи, кожний з яких долала група команд, передаючи одна одній символічну естафетну паличку — капсулу, з посланням учасників президенту Швеції, і все це без жодної зупинки, протягом 28 годин. Два етапи марафону пролягали через територію шведських атомних станцій «Барсбек» та «Рінгалс», які відвідали учасники пробігу. Особливо складними були два етапи, коли українські атомники долали дистанцію пізно вночі. Приємно, що наша команда була єдиною, в якій жоден із бігунів не зійшов з дистанції марафону.

У серпні в акваторії Каховського водосховища вперше було проведено вітрильну регату «Кубок ЗАЕС», в якій взяло участь понад 30 екіпажів з Енергодара, Запоріжжя, Нікополя, Черкаса, Херсона. У класі суден «чвертьтонників» перше та друге місця вибороли енергодарські екіпажі суден «Гетьман» та «Гайдамак».

На чемпіонатах світу спортсмени-атомники вибороли 3 золоті, 8 срібних та 3 бронзові нагороди; на чемпіонатах та кубках Європи — 1 золоту, 1 срібну та 3 бронзові медалі; на чемпіонатах та кубках України — 17 перших, 10 других та 9 третіх місць. Баскетбольна команда «Олімп» ЮАЕС (тренер — Єфремов О.С.) виборола звання чемпіонів України серед жіночих команд першої ліги.

Кращою спортивною школою галузі визнано КДЮСШ ППО ХАЕС (директор — Штурбабін В.В.). Упродовж року в школі підготовлено вісім переможців та призерів світових чемпіонатів, три — європейсь-

ких, десять — всеукраїнських і сімнадцять — молодіжних.

Десять кращих спортсменів року за версією «Атомника України»: І. Васильчук (самбо, ХАЕС), З. Вовк (карате, СООП), Г. Дзеркаль (плавання, ЮАЕС), О. Дмитрук (пауерліфтинг, ХАЕС), О. Кутчер (пауерліфтинг, ХАЕС), В. Каленський (бодібілдинг, ЗАЕС), Д. Недашковська (фехтування, ХАЕС), Пилипчук (самбо, ХАЕС), О. Штурбабін (фехтування, ХАЕС).

Кращі тренери року: Штурбабін В.В. (фехтування, ХАЕС), Горохов Г.В. (самбо, ХАЕС), Рижук С.О. (пауерліфтинг, ХАЕС), Грушин А.П. (бокс, ХАЕС), Глушенко І.М. (бокс, ЧАЕС), Копилов О.Г. (самбо, ЧАЕС), Свинтицький Д.Г. (плавання, ЮАЕС), Леонтьєв І.В. (бодібілдинг, ЗАЕС), Самсонова Л.М. (скелелазіння, ННЦ ХФТ), Лисенюк В.І. (легка атлетика, СхідЗК), Шинкар М.М. (важка атлетика, РАЕС).

В оздоровчому комплексі «Лідер», у Луші-Водиці, відбувся пленум, присвячений 10-й річниці утворення спортивного товариства «Атом України». В урочистостях взяли участь керівники Федерації профспілок України, Голова Атомпрофспілки Юркін О.В., профспілкові, фізкультурні та господарські керівники галузі, ветерани і активісти спорту, провідні спортсмени. З нагоди ювілею Грамотою Держкомспорту України було нагороджено: Шапошника В.І. (першого голову клубу), Гопкалова М.Є. (нач. оздоровчого цеху ДП «Цирконій», ПХЗ), Шилька В.М. (голову КФК ЧООП), Горохова Г.В. (ст. тренера відділення самбо КДЮСШ ППО ХАЕС). Грамотою Атомпрофспілки нагороджено: Ковальова В.П. (ЧАЕС), Самсонову Л.М. (ННЦ ХФТ), Рижук С.О. (ХАЕС), Кутчера О.В. (ХАЕС), Лисенюка В.І. (СООП), Саворону В.В. (РАЕС), Карп'юка В.Ю. (ХАЕС), Петрицького Л.М. (ЧООП), Невертя А.І. (ЮАЕС), Федоранч Т.Ю. (ЮАЕС), Грушина А.П. (ХАЕС), Шинкара М.М. (РАЕС), Леонтьєва І.В. (ЗАЕС), Шумкіну О.П. (ДООП). З доповіддю виступив голова товариства Струк В.Ф.

Микола МЕРКУШЕВ
(Далі буде)

КРАЦІ ЗА ПРОФЕСІЄЮ

Змагаються молоді реакторники

У першому реакторному цеху Південноукраїнської АЕС відбувся конкурс професійної майстерності серед молодих працівників. За звання «Кращий за професією» змагалися оператори реакторного відділення 6 групи і старші оператори реакторного відділення 7 групи. Мета конкурсу — підвищення рівня кваліфікаційної підготовки молодих операторів реакторного відділення, а також виявлення перспективних працівників для кар'єрного росту.

Конкурси професійної майстерності серед молодих фахівців у реакторному цеху традиційно проводяться раз на два-три роки. У зв'язку з епідемією коронавірусу, а потім війною в Україні нинішні змагання стали першими за останніх 5 років. Виявили бажання спробувати свої сили 11

операторів реакторного відділення РЦ-1: вісім старших операторів 7 групи і три 6 групи. Традиційно конкурсант демонстрували знання з теорії та практичних навичок.

Теоретична частина передбачала відповіді на 130 питань, які були сформувані так, аби охопити якнайбільше

виробничих напрямів. Це — охорона праці, пожежна і радіаційна безпека, вимоги регламентів і виробничих інструкцій, водно-хімічний режим першого контуру, способи попередження помилок, ядерна фізика та основи фізики реактора, організація проведення обходів, обладнання і технологічні системи реакторного відділення.

Згідно з технологічною картою, практичне завдання для молодих операторів реакторного відділення передбачало проведення обходу за маршрутами №1, 2 і 6, умовні введення в роботу насосного агрегату ТК23 після ремонту, дренавання напірної ділянки насоса і заповнення вакуумних бачків насосів системи ТУ. Варто зазначити, що з обладнанням конкурсант були ознайомлені за день до проведення професійних змагань.

Судячи з результатів конкурсу, всі учасники пройшли його достойно — розбіжності становили всього кілька балів. Проте, як і в будь-яких змаганнях, є найкращі. Отже, перше місце виборов

Андрій Івановський, другим став Сергій Лимаз і третій результат у Ярослава Вакаря. Ця «трійка» переможців не лише отримає матеріальну нагороду у вигляді премії, їм також буде надана програма підготовки на посаду провідного інженера з управління реактором. Решта операторів, які брали участь у професійних перегонах, у майбутньому можуть розраховувати на підвищення кваліфікації, адже керівники вже побачили їхню роботу та взяли на замітку.

Начальник зміни РЦ-1 Артем Пікус наполегливо радить молодим працівникам брати участь у професійних конкурсах. Ставить за приклад свій досвід. Артем став переможцем 2017 року і це посприяло у його подальшій кар'єрі. «Навіть якщо ти не станеш переможцем, то все одно це дуже цінний досвід, — каже він. — Принаймні будеш знати, як проходять конкурси. Та й для керівництва це знак, що ти стараєшся, намагаєшся чогось досягти у професії».

Оксана МІСЮКЕВИЧ

Серед молоді РАЕС обрано кращого слюсаря

На Рівненській АЕС відбувся щорічний конкурс професійної майстерності серед молоді за професією «слюсар з ремонту реакторно-турбінного устаткування».

Цього року в цеху з ремонту тепломеханічного устаткування енергоремонтного підрозділу (ЦРТМУ ЕРП) очочими продемонструвати власні професійні вміння й навички стали четверо молодих слюсарів третього розряду: Артем Декусаров, Владислав Ковальчук, Ілля Вальдман, Владислав Нікітчук. Під час теоретичного та практичного етапів конкурсу учасників оцінювала конкурсна комісія у складі представників цеху, навчально-тренувального центру та організації молоді ППО Рівненської АЕС.

У ході першого етапу працівники пройшли тестування за трьома основними напрямками: охорона праці, пожежна безпека та правила технічної експлуатації. Для підготовки до цього етапу молоді опрацювали чималу кількість технічної літератури. У результаті тестування з пів сотні запитань кожен з конкурсантів отримав найвищу оцінку та лиш підтвердив високі знання з обраного фаху.

Практичний етап конкурсу передбачав виконання центрування насосного агрегату. Відповідно до технологічної карти виконання робіт оцінювалося за параметрами: підготовка робочого місця, проведення підготовчих робіт та попереднє центрування агрегату, саме центрування агрегату та контрольна перевірка виконаної роботи. Для фіксації остаточного та проміжного результатів спеціалісти використовували задані карти необхідних вимірів. Як зауважили самі конкурсант, виконувати технологічні операції на обладнанні, а саме ремонт обертових механізмів, є частиною їхньої буденної роботи.

У підсумку конкурсних випробувань перше місце виборов Владислав Ковальчук, другим став Артем Декусаров, третім — Ілля Вальдман. Призери конкурсу профмайстерності РАЕС будуть нагороджені дипломами та грошовими винагородами. Начальник дільниці з ремонту обертових механізмів ЦРТМУ ЕРП відзначив високу мотивацію молодих фахівців до саморозвитку, відшліфовування власної майстерності та підвищення рівня культури безпеки на виробництві.

Юлія КУЛАЄВА

Конкурс професійної майстерності в цеху теплової автоматики та вимірювань ВП ПАЕС серед працівників до 35 років за спеціальністю «Електрослюсар з обслуговування автоматики та засобів вимірювання електростанції». За підсумками конкурсу місця розподілилися так:

- I місце — Волошин Олександр;
- II місце — Терещенко Дмитро;
- III місце — Полушкін Євген.

Молодці, хлопці! Вітаємо.

НА ПІДТРИМКУ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

Благодійний турнір з футболу

Організація молоді ППО ХАЕС спільно з Хмельницькою АЕС, первинною профспілковою організацією ВП ХАЕС, активістами міста провели захід з метою збору коштів на підтримку ЗСУ. 65100 грн зібрано під час благодійного турніру з футболу «Кубок ХАЕС-2022».

У турнірі взяли участь команди: «ЕРП», «АЛЬЯНС», «ДІДИ ТА ПРАВНУКИ», «CITY», «ЕНЕРГЕТИК», «РАТІОТ», «КДЮСШ 2005», «КДЮСШ 2006».

За результатами футбольних баталій визначилися переможці — команди «ЕРП», «ДІДИ ТА ПРАВНУКИ», «ЕНЕРГЕТИК».

Подяки у номінаціях «Бойовий дух та жага до перемоги» виборола команда «КДЮСШ 2005», а «За мужність та проявлену стійкість» — «КДЮСШ 2006».

Були відзначені також найкращі спортсмени турніру:

- Кращий бомбардир — Богдан Покойовий («Енергетик»);
- Кращий гравець — Дмитро Гаврилюк («Енергетик»);
- Кращий захисник — Сергій Загривий («ЕРП»);
- Кращий воротар — Павло Міщеня («Діди та Правнуки»);
- Кращий гол — Олексій Михай («Діди та Правнуки»).

Україна зараз переживає найтяжчі часи за всю історію незалежності. Кожен з нас проходить випробування на міцність національного духу, єдності та патріотизму! Попри усі негаразди, що відбуваються зараз, усі ми прагнемо одного — миру, спокою, міцної, квітучої держави та чистого неба над головою.

Ми — Єдина країна! СЛАВА УКРАЇНІ!

Рибалки-аматори підтримали ЗСУ

Традиційно, до Дня рибалки, відбувся відкритий змагання у першості ВП ХАЕС. Участь у них взяло понад 30 учасників клубу рибалок-аматорів з лову риби поплавцевою вудкою. Цьогоріч турнір з риболовлі мав благодійну мету, усі зібрані кошти підуть на підтримку ЗСУ.

Благодійний захід тривав 4 години. Після зважування риби та підбиття результатів за найбільший улов були нагороджені грамотами та кубками найспритніші:

- 1 місце — Завадський Володимир
- 2 місце — Полішук Олександр
- 3 місце — Савченко Олександр.

Окрім того, перемогу в номінації «Big Fish» здобув Чернишев Володимир, тоді як наймолодшим учасником змагань став 10-річний Ніколайчук Тимофій.

У рамках заходу клубом рибалок було зібрано 23 тисячі 500 гривень на допомогу нашим військовим. Разом до перемоги!

За інформацією Хмельницької АЕС

Відсутність інформації про зроблену профспілковою організацією справу — це відсутність самої справи!

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України
Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Поштова адреса редакції: вул. Хрещатик, 22, а/с 393 м. Київ, 01001
Газета «Атомник України»

Головний редактор
Людмила ГАП'ЮК
Телефон: (044) 205-74-20
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
atomnik@gmail.com
http://www.atomprofspilka.info

Газета виходить щотижня
Індекс — 21766

За точність викладених фактів відповідальність несе автор
Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій
При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію
КВ №4480 від 21.08.2000 року

Газета віддрукована
у ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ»:
04073, м. Київ,
вул. Марка Вовчка, 12/14.
Тираж 5000